

EL POBLE: CATALA

Director: I. RIBERA i ROVIRA

REDACCIÓ ADMINISTRACIÓ
EST. 16 - TELEFON 2298

ANY XII. NÚM. 3799

BARCELONA, DISSABTE, 21 D'AGOST DE 1915

UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

EN EL SEGON ANIVERSARI DE LA MORT DE L'ILDEFONS SUÑOL

Avui fa dos anys que va morir a Barcelona un dels homes més grans del nostre país: el camp nacionalista: l'Ildefons Suñol.

L'impuls saludable de la nostra política va conquistar per la causa del nacionalisme català, els homes més ben orientats, més competents i més lleals als seus idealismes que s'havien mogut dintre els estols polítics de Catalunya. I entre ells, al davant d'ells com un viu i enlairat exemple de virtuts cíviques l'Ildefons Suñol.

Mentres l'indisciplina que demostra sempre l'absència de conviccions, omplia de friccions el cor ambiciós dels vulgars polítics d'ocasió; entremig d'aquest contorn teixir i desitjar dels homes entorn dels quals, segons d'ells en la seva petulant insignificància creuen, giren els partits fatalment dintre l'òrbita de les seves pobres ments inquietes; mentres a l'ombra covaven els inútils la fellofina de les seves actituds desairades, l'Ildefons Suñol, lleal sempre, mantení amb ferma i fè la més pura integritat dels seus idealismes polítics.

I és que en Suñol no havia triat el Nacionalisme com un mantell de guiarroba teatral per despenyar un paper de primer galán en la farandula electoral democràtica. Ell ho era de dintre i de fora, de nacionalista republicà, per convicció i per sentiment, per amor a Catalunya i per dignitat ciutadana.

Si a molts d'aquests que han anat arrogeant pels estadis polítics el mantell emprapat amb la sang més viva dels ideals patriòtics i democràtics del poble de Catalunya, si a molts d'aquests fariseus de la política, una mà severa els hagués arrebatat el mantell, amb que cobrien ocasionalment el seu violat trajecte d'arlequí fet de pedaçs de totes les polítiques i de tots els partits, no hauríem contemplat amb tristesa i enigmàtics repetits exemples d'impudor polític que a Barcelona malhauradament estan donant certs homes alletats en les generositats excessives dels partits democràtics.

Aviat la inconseqüència política serà el procés normal de tot home públic barceloní.

Quan un d'aquests transfigura castic i professionalment muda fàcilment de cara, deu mirar enrera com aquell que té

por, que'l segueixin per que va per mais averanys i deu somriure amb commiseració de la memòria dels il·luminats patriòtics que com en Suñol varen mantenir sempre la seva ànima amada en la puresa dels sants principis nacionalistes i el seu cor reconfortat en la més lleal sotmissió al seu partit.

En Suñol, durant un gloriós període del nostre renaixement polític, va encarnar meravellosament les aspiracions populars i patriòtiques de Catalunya. De la glòria d'aquell període i d'aquella política alguns se'n han gaudit les ventajoses personals i la glòria de les fàcils exhibicions. Són els espigolaires de tots els camps, que vingueren al camp nacionalista perquè el rostoll era més ufanós i les garberes més altes.

Es aquesta la gran lliçó que començarem avui amb el cor endolat: fer ressorgir les grans virtuts de llealtat i patriotisme dels grans homes del Nacionalisme per severa punició dels petits homes que no saberen honorar dignament la voluntat del poble generós que va elegir-los. Molt de baixa estaràn aquestes altres virtuts cíviques i patriòtiques en la nostra tempesta política ciutadana, per a que en els grans morts Robert, Vallès i Ribot, Suñol Maragall, Cammàny, hagin d'anar a buscar exemplaritat patriòtica i conseqüència partidària.

Per la memòria d'en Suñol, el mestre exemplaríssim, el ciutadà sencer, el correligionari lleal, nosaltres tenim l'esperança de que no haurà passat en va per Catalunya la gran lliçó de la seva vida política, i esperem encara més: esperem que el nacionalisme republicà retrobarà el vell i gloriós i ample camí per la qual hi passaven, com una ruada d'optimisme, els fidels servidors del poble de Catalunya i en el victoriós corteig popular i patriòtic només s'hi incorporaran aquells que deserta el mantell nacionalista hi senten batejar un cor que sols alenja per la llibertat de la pàtria i dels homes de Catalunya.

Els altres, per a tots aquells pervivents en mal hora, per als quals el Nacionalisme no ha sigut res més que una disfressa, que restin a banda i banda, quietes, inútils, indignes de seguir amb l'estol dels lleals dessota el flamejar de les banderes barrades.

ANIVERSARI SENTIMENTAL Diàleg dels morts

Les ombres d'en Suñol i d'en Sol i Ortega divagaven el dia de l'aniversari de la seva mort pels camins funerals de la Neoròpolis. Havien sortit a contemplar les flors que la pietat dels sers adorats en vida havia esparpallat per allà. L'ombra d'en Sol va trobar-les hermoses; l'ombra d'en Suñol en va anyorar el perfum.

L'ombra d'en Suñol.—Qui les pogués flairar! Conec les mans que les han lligades. Son les mateixes que m'en perfumaven el despaig.

L'ombra d'en Sol.—Son ben boniques de mirar! Qui les haurà portades?

Les ombres divaguen per un camí de salzers i aiprés. Les marretes que guarnitzen les tumbes i reguen les plantes que s'enfilen paret amunt, senten una lleu esgarripança però no les veuen passar. Al tornar un camí de cara al mar les ombres s'aturen a contemplar-se.

L'ombra d'en Suñol.—La teva vida va acabar-se ben tristement. Anaves amb el sac al coll amb la il·lusió dels que creuen que tot els hi és patria (Com et devies anyorar!

L'ombra d'en Sol.—Això tu t'hauries anyorat.

L'ombra d'en Suñol.—Es veritat. Jo hauria de menester que me estimessin. Mai hauria estat a casa meua allí ont no més podia fer-me companyia la fredor dels ideals.

L'ombra d'en Sol.—Jo no m'en refiava gaire de l'amor. Allí ont hi trobava qui pensés com jo i cregués amb mi era la meua patria. Ara que se't com son les ombres veig ben verament que jo vivia com una ombra i tu vivies com un home.

L'ombra d'en Suñol.—Molts haurien dit que jo era més fregut tu, perquè tu eres un sentimental.

L'ombra d'en Sol.—Si tu haguessis pensat com jo i jo haguessis pensat com tu el mon hauria tingut raó. Perquè és cert que jo era un sentimental, però 'ls meus ideals republicans havien perdut gran part de la seva escalfor humana: però els meus parlaments tenien més lògica que emoció.

L'ombra d'en Suñol.—Tu hauries pogut ser un gran home d'acció si haguessis defensat coses més vives. Però al costat d'en Rius i Tauler vas ésser un brau i util campió. Barcelona és injusta amb tu no recordant-se de lo que a les hores vares fer per ella.

L'ombra d'en Sol.—M'ho vaig cobrar en orgull. M'entorno a geure.

L'ombra d'en Suñol.—No va ser l'orgull lo que't va perdre. Un polític com tu no podia desconeixer la poixansa d'aquell sentiment de la terra que s'abrandava per la llibertat de Catalunya.

L'ombra d'en Sol.—M'entorno a geure.

L'ombra d'en Suñol.—No malgastes el temps que't restà de viure com una ombra. Perquè fins les ombres es moren quan els hi ve l'oblid.

L'ombra d'en Sol.—I bé i què? Si'm moro. Jo vivia per un ideal democràtic i a tot arreu en venia bé per a expendir-lo. Vosaltres no us en adonaveu que ereu instrument de la reacció.

L'ombra d'en Suñol.—Llibertat i reacció: democràcia i tirania. Vet a la aquí la gran mentida, l'odiosa vanitat. Lo que hi ha son homes i

pobles lliures, i homes i pobles esclaus. El teu erro va ser no comprendre que l'home no pot ser lliure si el seu poble no ho és.

Les ombres varen allunyar-se silencioses: l'una mirant les roses bel·les; l'altra anyorant el seu perfum. L'aire sotil ont divagaven comunicava als sers vivents l'esgarripança dels seus records. Quan s'acostaren a les tombes una va trobar-hi el Comitè; l'altra va veure'hi als seus amics. La brisa del mar jogava amb les fulles de les eures que s'enfilen per les parets amunt. I heu's aquí lo que sermonaven les ombres en la soledat.

L'ombra d'en Sol.—Trista de mi! Com has viscut desventurada? Fores com una eura que no tingues pedra aont arrapar-se. I ara ni com una ombra podràs divagar molt temps. Els ideals polítics moren casi bé tant aviat com els homes: la patria resta i guarda les ombres dels seus fills predilectes. Qui se'n recordarà ben aviat de mi en aquelles terres llunyanes per ont vaig passar com una esperança fugitiva? Jo tenia una gran confiança en el meu poder d'acció: em creia que sempre hi seria a temps a confondre els enemics. I un dia el mon va embrollar-se en terrible confusió a la vora meua i en vaig trobar separat dels que lluitaven per la llibertat de Catalunya... I ara aquest Comitè no sé que hi ve a fer a la meua tumba. Es que potser encara estan més morts que jo i cerquen la vitalitat de la meua ombra?

L'ombra d'en Suñol.—Que hi feu aquí amics meus? De flors i de coronas ja m'en portaràn tots els de casa. Aneu i treuallu per la nostra obra. Peleieu amb llealtat, penseu com homes que han nascut per a viure en els tembles dies d'avui no sigueu sanguinaris ni crudels, porteu-se com amics de l'ordre i de l'equitat i no olvideu que l'home es mor quan se aparta de la virtut, i que'l govern es mor quan violenta la justícia i que la patria es mort quan no es fidel a la seva acció i al seu pensament... I si algun dia la nostra terra surt triomfant i rompeu les cadenes forjades al 1714 per la força d'un rei estranger, quan ressonin per l'espai els cants de victòria, a les hores amics meus amb una rosa n'hi haurà prou, per enrecordar-se de mi.

La brisa del mar pujava amb les fulles de les eures: sobre la terra humida, tot a la vora de les tombes, el sol d'estiu hi exalava una brava tremolosa.

PERE COROMINAS
Sant Pol de Mar, 21 d'Agost de 1915.

CANÇONER

Fonda verdor d'aquesta obaga sola, dolça ocellada sobre'ls arbres vola, se sent l'olor de l'horta tan gemada, s'esponja al lluny senzill nuvolada sobre el ponent magnífic ont triomfa l'enfonsa el sol com dintre una fornalla. Salça de terra una alenada forta, i al lluny per dintre la verdor de l'horta, tot escampant una cançó de joia, es pert la taca alegre d'una noia.

GERMINAL

La divulgació de la premsa catalana, és el fonament de la nacionalització de Catalunya. EL POBLE: CATALA és el pà espiritual de tot bon català.

La sangonera del Marroc El presupost va creixent

Mentres neutralistes i intervencionistes discuteixen aquets sostenint la conveniència de sumar els nostres esforços a la causa dels aliats i aquells defensant la conveniència de la pau pel bé del país aquest com si tal cosa contempla com s'aixampla la sangonera del Marroc, sense apenes preocupar-lo atafegat en el sosteniment de aquella creuada civil derivada de la discussió al·ludida. Uns i altres s'acusen d'antipatriotes en defensa dels seus particulars i a voltes interessants punts de vista.

Nosaltres creiem que lo patriòtic és parlar de la realitat del moment que dit sigui de pas i no en tò de broma precisament no per residir a l'Àfrica deixa d'ésser més negra i fer entendre al país el sacrifici a que se'l sotmet per una ma oculta amb més poder de la nació tota amb els seus homes representatius i les seves lleis fonamentals, sense esperar-ne una compensació de cap mena.

La millor resposta als neutralistes antiguerres és recordar-los-hi que's una ficció la nostra pau actual. Espanya està en guerra des de fa set anys i aquestes se'sforçen en exaltar-nos la conveniència de la neutralitat, el Govern incloussu pretenen continuar aquella ficció suicida continuadora del despallat disvalent i de l'isolament internacional negatiu i perillós en tota ocasió. I per a que ho's digui que enraonem per enraonar vegis el quadro que'ns proporciona la campanya del Marroc.

En els sis mesos darrers de l'any passat, l'acció 12 del Pressupost que porta el fatídic títol de «Acció al Marroc» havia pujat alguns mil·lions més que la d'igual període de l'any anterior.

En els sis mesos que van transcorreguts del'any actual, segons els resumens estadístics publicats per l'Intervenció especial de la zona del protectorat d'Espanya al Marroc, s'han pagat les següents importants sumes:

	Pessetes
Ministeri d'Estat	776.079,20
Ministeri de la Guerra	69.628.918,53
Ministeri de Marina	758.264,65
Ministeri de la Governació	220.799,74
Ministeri de Foment	1.346.028,
Ministeri d'Hisenda	33.674,60
Total.	72.763.764,75

Es altament interessant comparar aquestes sumes transcrits amb les pagades en igual període de l'any anterior:

	Pessetes
Ministeri d'Estat	717.448,39
Ministeri de la Guerra	58.133.952,38
Ministeri de Marina	546.820,46
Ministeri de Governació	—
Ministeri de Foment	715.782,05
Ministeri d'Hisenda	37.768,71
Total.	60.151.807,99

A les partides de tots els ministeris excepte en el d'Hisenda, hi ha hagut un augment considerable i injustificat de costos. Especialment en el de la guerra, propi d'onze milions i mig de més.

Deia la cronista que aquest presupost fatídic creixia com l'escuma. Com l'escuma de sang... En conjunt, la diferencia

de més en 1915, és de 12.611.956,76 pessetes. Una piossada que no se sab per que ha servit, ja que ningú sabrà donar-nos raó de lo que hem avançat al Marroc. Ademes, 12 quins beneficis tangibles, i no ja tangibles, però ni sols morals, ha obtingut Espanya en la sangnanta aventura del Nord de l'Àfrica? Som allà ont erem. Estem igual que abans, potser, b sense potser estem pitjor que abans.

El títol d'aquesta secció del Pressupost nacional és una cruel ironia. L'acció al Marroc... De quina acció se tracta? On és aquesta mai prou ponderada acció pels diaris de l'oposició fictícia com les seves mesquines idealitats? Ha passat res que hagi pogut destruir l'arraigada opinió de que'l Marroc és més aviat un pretext per a donar sous i ascensions, per a satisfer afamats exigents i desconsiderats que no una empresa en la que's dilucidi algun interès general de les nacionalitats ibèriques?

Ah! Si quelcom hi hagués hagut en ordre a disculpar per lleument que fos, el desordenat escampament d'or i el malgasto de sang del poble que al Marroc se ve fent no ho dubtem, s'haurien apresat a llençar-ho als quatre vents de la publicitat a realçar-ho en tots els tons, els partidaris d'aquesta acció al Marroc i els interessats en que la sinistra sangonera no s'acabi mai. No ho fem. Callen i campen. No ho han fet perquè l'acció cada dia es posa més negra, a cada instant allò es posa pitjor i és més difícil de defensar per no dir absolutament impossible, la teoria quasi irreconciliable dels marroquitzants.

El pressupost per accions del Marroc dona un resultat de més de 12 milions i mig més, precisament en aquesta anyada que la misèria nacional, l'augment de l'emigració, la crisi econòmica, l'agudització dels problemes agrícoles, la perllatització de l'indústria, l'encariment creixent de les subsistències de manca de treball amb lesconsegüents enguines en la classe treballadora derivades del paro forçós, de les imposicions dels acaparadors sense anima negociants de desastres... Precisament aquest any de guerra europea i de trasbalsament mundial, de «debacle» de l'Hisenda d'esquinçament de tots els factors econòmics que han d'ésser la font de vida del país.

Hi ha que fer pensar al poble en tot això, per a que aprengui a comparar els gastats que ha fet l'Hisenda per a remeiar les necessitats més elementals del país i sobretot d'elles classes humils, amb els que ha fet per a continuar aquesta maledida campanya al Marroc, de la que tot-hom ne defuig la responsabilitat com se tractés de l'obra més funesta que han portat a cap els governants de la monarquia amb profit d'una minoria d'espanyols que són els que imposen aquella aventura.

Reflexionem. Fixem, en que probablement els dats estadístics dels sis mesos darrers de 1915 donaran un altre nou augment de varis milions en el pressupost de l'«Acció al Marroc».

Pensem en que per aquest camí se va a una de les més vergonyoses «debacles» que registrarà l'història de les nacionalitats i que som tots, el poble principalment el que tel dret i està de ve per propi esperit de conservació i amor a la vida llur a evitar-ho com més aviat millor, sinó potser farà tard.

FLAM

ECOS

PORTOCRACIA.
Ni la teocràcia, ni la burocràcia, ni la democràcia, ni la plutocràcia, ni cap cràcia, té un poder tan gran, efectiu, visible i tangible com el té la portocràcia, mot quina adaptació és inventada per nosaltres mateixos: de «portocràcia» i «kratos» poder.

En efecte, el poder de la portera és absolut i il·limitat. Té més autoritat ella sobre l'immoble i sobre els que l'ocupen, que els mateixos propietaris i que el mateix propietari. La portera és reina absoluta; fa i desfà, mana i disposa, talla i cús a sa plena voluntat i capritxo i si volu viure tranquil·la, la primera preocupació vostra ha de ser la d'estar bé amb la portera de la vostra escala, perquè lo mateix vos pot fer agradable el viure com pot donar-vos set disgustos cada dia.

La portera és presidenta nata del Club o Casino o Bloc, que al local portera estableixen les criades de cada escala. Allí com en una taula de dissecció es fa la autopsia moral de cada veí. Allí es bescant la lo a cada pis gasten al mercat; lo que mengen; si fan tornar als que venen a cobrar factures; si el senyoret i la senyoreta es fan festes o si es barallen; allí es diu tot, baix el patronat, direcció i alta inspecció de la portera.

La portera disposa quin dia podedu rentar. Si hi son simpàtics, rentarà tres o quatre dies a la setmana en bloc dels dies reglamentaris; si no sou de son graf, dos mitjos dies i encara amb aigua bruta. Ella, emperò, renta cada dia si vol i sempre estrena safreig.

Encara que tots els pisos nominalment tenen la mateixa quantitat d'aigua, a uns se'ls hi acaba molt prompte mentre que als altres no se'ls acaba mai, i és que la portera, nou Neptú amb faldilles, actua de reina de les aigües.

Per abreviar. No vos refieu d'amor ni de procuradors. Segons quina sigui la opinió de la portera, sereu tinguts per molt bons veïns, o per una gent molestosa, que fan soroll, que les criatures tiren coses daltabaix, que embruten l'escala i que teniu trenta mil defectes.

És indispensable guanyar el cor de la portera i per això els medis són dos: no ser escàs amb ella; donar-li ademés del

tant mensual acostumat—la vianda que sobra, de tant en tant unes calces o unes samarretes per al seu marit, algun regalat a la filla, etc., etc., i a més d'això, tenir-hi intimitat, fer convorsa, criticar de comú acord als demés veïns, tractar-la com de casa. Si vos limitem a donar-li el deuteuagut passihobé sense donar-li gens de franquesa, esteu perduts. Encara que hi hagi lo dels regalets, sereu tinguts per uns mals veïns.

Això és la Portocràcia.

NAR A AGAFAR GANA AL CEMENTIRI

Hi ha persones que no tenint de plorar cap rescent pèrdua de persona estimada, van al cementiri tranquil·lament a tall de passeig i de distracció. Hi ha altres persones que perquè han perdut algun parent proper, s'abstenen d'anar al cementiri perquè l'anar-hi avivaria el seu dolor.

Una i altra cosa són comprensibles i admissibles dintre del criteri de cada hi. Lo que ja no és tan admissible hi natural és que una persona vagi al cementiri a visitar la tomba de persona benivolada rescentment perduda i que aquesta visita serveixi d'excursió recreativa. Això és una estranyesa i aquesta estranyesa ha sigut presenciada per nosaltres.

Era un dia festiu. Pel camí de carretera que va des del cementiri Nou fins a trobar el tramvia de Can Tunis, camina una parella, home i dona, joves, fent bracet. Són indubtablement marit i muller.

Van vestits de dol rigorós; de lo més endolat que pugui imaginar-se iles robes són noves flamantes.

Dol fort, dol rescent i venen del cementiri.

Ell.—Sabs que aquesta passejada m'ha fet gana?

Ella.—A l'arribar a casa esmorzarem.

Ell.—Sí, però encara trigarem a ser-hi.

Si mengessim alguna cosa aquí mateix?

Ella.—Que'ns donaràn en aquestes barraques!

Ell.—Costelles; ¿no't vindràn de gust?

Ella.—Sí.

Ell.—Apa, doncs; entrem aquí.

Tan mateix això de que l'anar a visitar un mort de la família fassi venir gana, no ho trobem gens bé. Encara que fos la sogra la visitada, trobem que aquell jove s'ho prenía amb una mica massa de despreocupació.

va haver rosegat aquell miserable bosc
va tancar els ulls i va tapar-se el nas
amb les mans per no tornar a sentir la
poderosa tempesta que l'acabava de ven-
cer.

L'AMIC

Carta oberta a en Pere Corominas

Estimat amic: Després d'haver parlat
amb els

Els successos

DESACAT RR
A una venedora ambulante que circulava pels voltants del mercat de Santa Caterina per no portar el permís degut vanen decomissar-li la mercaderia a la porta del quarenet. Mentre s'efectuava aquesta operació va passar Joan Aguilà, Targarona, de 28 anys, mossò del comerç, que viu al carrer de Puigades, núm. 87, i, tercer, segona porta, qui dirigint-se al guarda confiscador, va reprobar l'acció, dient al mateix temps que si ho fes venís de país es veurien les cares, i altres coses per l'estil.

ATROPELL RR
Al dispensari de Sans va ésser auxiliada una noia de 18 anys de la que s'ignoren noms i domicili per estar sofrint un col·lapse per presentar contusions a l'espatlla esquerra, ferida incisa a l'angle extern del braç esquerra i commoció cerebral de pronòstic reservat, causades a la Riera Blanca, kilòmetre 23 pel tren núm. 511, que va arrollar-la.

Després de curada va ésser portada a l'Hospital Clínic.

L'idioma català és l'ànima d'un poble. Un diari en català és la més transcendental afirmació patriòtica. Suscribiu-se a EL POBLE CATALA si voleu honorar l'idioma de Catalunya.

Diversions públiques

Teatres

Teatre Tivoli Grans plens. Selecte concurrència. Vermouths esplèndits. Avui dissabte, **COLLOSSAL VERMOUTH** a les sis. 2 sardanes, 2 exitaços. Primer, «Isidra o las 49 provincias»; segon, 103 representació de l'exitaç «El chico de las penueles». Entrada, 30 cèntims. Regala des totes les localitats. Nit, a dos quarts de deu, benefici del simplici **PUEBLOS**. Primer, «El chico de las penueles»; segon, «Ruido de campanas»; Tercer, «Cuento immoral». Quart, «San Juan de Luz». Entrada, 43 cèntims. — Demà diumenge tarda i nit, herms programa: Primer, «Lohengrin». Segon, «El chico de las penueles». Tercer, «El cuento del dragón». Quart, «Pepa la frescachona».

Teatre de Novitats
Cinematògraf Gran companyia Internacional de varietés
El cine més variat de Barcelona
Tots els dies seccions continues. Tarda, a les quatre i mitja. Nit, a dos quarts de deu.
PREUS: Paucos platea, 2 pessetes. Paucos primer pis, 3 pessetes. Preferència, 60 cèntims. Entrada general, 30.—Tots els dies estrenes de noves pel·lícules. — Totes les setmanes debut d'extraordinaries notabilitats.

Cinematògrafs

Gran saló cine Doré

Avui dissabte, herms programa de pel·lícules i grans atraccions. Ovisions grans al duet **LOS LATORRE**, en el seu repertori nou a Barcelona. Exit gran dels 1, 2, 3, 4, 5, 6 REGIONALS, 1, 2, 3, 4, 5, 6, amb els seus cants i balls aragonesos i valencians. Exit, exit del notabilissim transformista **LOPRETTI**, qu'es el que més ràpid se transforma. **LOPRETTI** que diariament canvia de programa. **LOPRETTI** tot Barcelona voldrà veure'l per la seva gran novitat en el seu treball. **LOPRETTI** es un número que mai s'ha vist en cap cinematògraf als preus que hi ha en aquest local. Entusiasme no hi ha altre igual de la més xulona de nostres cançonetistes, la que més agrada, la que sempre omple el local, la que no té necessitat de falsos reclams, la so'a que'l públic comprenent lo que val, vé diariament a ovacionar-la. Aquesta és vostre
Carmen Flores :: Carmen Flores

SALA MERCE

Visiteu, si voleu passar un rato de bon humor, les

Grutes fantàstiques

Espectacle únic a Barcelona

Emocions

Rialles
Sorpreses
Quadros plàstics. Noves reformes. Grans atraccions. Visions originals.

Varies

SATURN PARC

Elegant centre de sports i atraccions. Balls espanyols i moderns sobre la plataforma del **WITCHING WAVES**.

Avui nit, **Sensacional CONCURS**

PRIMER DIA DEL Campionat de tango per amateurs (a) al

31 d'agost) amb premis i diplomes. Totes les nits distingits balls en el **BAL-SPORT**, amantats per l'orquestra parisièn **Mme. MARCUCCI**, present-hi part varies atraccions. Concerts tarde i nit per la reputada Banda del Regiment de **VERGARA**.

Entrada de passeig, 10 cènts.

Music - Halls

Musio-Hall LA BUENA SOMBRA
Tots els dies tarde i nit
GRAN CONCERT
CELEBRITATS MONDIALS
ENTRADA LLIURE

ALCAZAR 7-UNIO, 7.—Tots els dies tarde i nit grans espectacles de varietés.

PONPEYA Tots els dies tarde i nit grans concerts per reputats artistes.—**ANGELITA ERO**.

ROYAL CONCERT «MUSIO-HALL»
Marqués del Duero, 105, davant Teatre Comtal
Grans Concerts tots els dies tarde i nit, per una importan: «Companyia de Varietés».

FOLIES BERGERE

Music-Hall Parisièn. Concert tots els dies. Telèfon 3929.

Agencia Artistica Internacional

ArS

BUREAU D'ENGAGEMENT POUR ARTISTES

0000

PINTOR FORTUNY, 15 BARCELONA

La Nació Catalana per refer-se política-ment necessita conseguir la unanimitat patriòtica del pensament popular. El definidor del Nacionalisme, el seu més ferm impulsor ideològic és **EL POBLE CATALA**.

Imp. d'EL POBLE : CATALA, Est. 16.

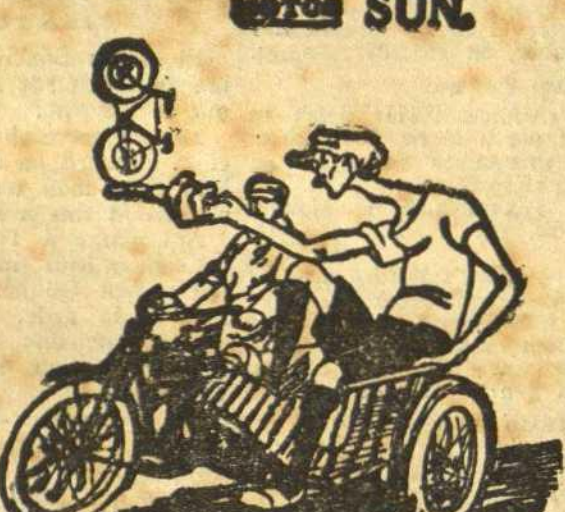
ENOFOSFORINA SERRA

Tónico - Reconstituent - Remineralitzant

Torna la robustesa, l'alegria, la vitalitat i totes les forces perdudes, ja sigui per un excés de treball mental o bé per altres causes

A. Serra, Pelai, 9

CICLES
SANROMA
Els més ràpids i lleugers
Telèfon 1443
Balmes 62
BARCELONA

:: Camiseria - Corbateria ::

Carrer Boqueria, núm. 38. - Barcelona

ELASTICS
LLIGACAMES
MOCADORS
BISUTERIA
GENRES
de PUNT
i NOVIETATS

MÁQUINES

PER A FER

GEL
NEVERES

DAVID FERRER I C^a
S. EN C.

PASSEIG DE GRACIA, NÚM 94
Barcelona

Li enviarem de franc

Posi vostè en aquest Botlletí son nom i la seva direcció, ho envii, si viu a Madrid, a la «Sociedad General de Publicaciones», Diputació, 211, Barcelona, y rubrà a casa seva un repart de franc de «El Hogar y la Moda» y una entrega de 9 planes cada una, de les obres següents: «Novísimo Diccionario Enciclopédico Ilustrado», «Historia General de España y de la América española» y una Novela fina, interessant y moral. Tot això setmanal y tot per dos rals al mes, y amb dret a opció, además, a una serie de regals mensuals que li donarem a canvi. Vostè veu el repart que li enviem. Si li agrada, s'hi suscriu; y si no, tan amica.

D. _____ provincia _____
que habita a _____ carrer o plaza de _____
de _____ núm. _____ pis _____
desitja rebre un repart de franc, de mostra,

DINER en 1.ª hipoteca i sobre valors desde 13 per 100 anyal, en Rentes, propietaris, industrials i comerciants des de 12 per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usdefructs, para indivises i sobre genres, planes carruatges i tota garantia que convinguu Rambla Santa Mónica, 4, entreso.

ESQUELES MORTUORIES
SEN'ADMETEN AN AQUESTA IMPRENTA, FINS A LES DUES DE LA MATINADA

CASA BASTIDA

Sastrería sistema Nort-Americá

Trajos fets amb tanta perfecció com els de mida i amb teles superiors a 10, 15, 20, 25, 30 i 35 els més superiors.

Pantalons... a **2'95**

Ermilles fines... a **2'95**

Berrets palla... a **2'95**

El nostre sistema de vendre a migrat benefici, resulta amb més ventatja ara amb les grans rebaixes establertes, les quals sostindrem durant la guerra, amb el doble fi de donar treball als nostres obrers i economies al públic.

Preus incompatibles en les demés seccions de **CAMISERIA, GENRES DE PUNT, etc.**

:-: Grans regals, segons la compra i es perfuma amb CHEVALIER D'ORSAY :-:

